

CZĘŚĆ OPISOWA

Remont kamiennego kościoła z 1855 roku, wybudowanego przy ul. Długa 18 w Rybnie, powiat mrągowski, gmina Sorkwity, położony przy drodze Szczytno - Mrągowo (droga nr 600)

Wpisany do rejestru zabytków nieruchomości w dniu 01.12.1998 r. nr rejestru A-4089, decyzja PSOZ-IZN-5340/600/98

Adres budynku: Woj. warmińsko-mazurskie, powiat mrągowski, gmina Sorkwity, msc. Rybno, ul. Długa 18
działka ewidencyjna nr 112

Inwestor: Parafia Rzymsko-Katolicka Pw. Św. Bonifacego Biskupa i Męczennika w Rybnie, ul. Kościelna 47, 11-731 Sorkwity

Podstawa opracowania:

- a. Zlecenie Inwestora
- b. Mapa sytuacyjno-wysokościowa 1:1000
- c. Wizja lokalna budynku,

1. Rodzaj i kategoria obiektu budowlanego

Przedmiotem niniejszego opracowania jest projekt remontu kamiennego kościoła. Kościół jest budynkiem jednokondygnacyjnym niepodpiwniczonym, przykrytym dachem dwuspadowym. Jest budowlą z kamienia polnego, ściany szczytowe zbudowane są częściowo z cegły czerwonej. Wystrój wnętrza jest skromny. Wybudowany został na rzucie prostokąta. Nawa oraz poddasze nieużytkowe są jednoprzestrzennymi wnętrzami.

Wieża wykonana jest o konstrukcji i ścianach drewnianych, posiada formę prostopadłościanu o rzucie zbliżonym do kwadratu. Do kościoła można wejść przez kruchtę oraz zakrystię.

Przedmiotowy budynek kościoła usytuowany w Rybnie przy ul. Długa 18 działka ewidencyjna nr 112, gmina Sorkwity.

Kategoria obiektu budowlanego – X.

2. Zamierzony sposób użytkowania oraz program użytkowy obiektu budowlanego

Wykonanie prac remontowych i konserwatorskich kościoła nie zmienia jego sposobu użytkowania.

Prace remontowo-konserwatorskie będą polegały na:

- naprawie tynków i malowaniu ścian,
- wykonanie rekonstrukcji posadzki, podłogi kościoła z odtworzeniem oryginalnego układu
- poddanie pracom konserwatorskim drzwi głównych z rekonstrukcją brakujących elementów i odsłonięciem naświetla,
- wymianie drzwi do zakrystii na nowe,
- wymiana części głównych okien nawy oraz wtórnych ślusarek

Obiekt obecnie jest użytkowany. W celu przywrócenia go do stanu pierwotnego, by nie niszczał konieczne jest wykonanie robót remontowo-konserwatorskich. Projektowane roboty remontowo-konserwatorskie są w celu poprawy jego walorów estetycznych i użytkowych. Z uwagi na zużycie elementów budynku wymagana jest wymiana i naprawa wewnątrz budynku posadzek i okładzin ścian oraz stolarki drzwiowej i okiennej. Niezadowalający jest stan technicznych głównych drzwi wejściowych. Spękane i wypłukane warstwy malarskie nie chronią drewna przed wpływem czynników atmosferycznych. Wyraźnie widoczne są spęknięcia oraz powierzchniowe ubytki drewna. Deski w dolnej części skrzydeł obito w przeszłości blachą, która zachowana jest tylko na ruchomym skrzydle. Zniszczone nadświetle

przysłonięto deskami. Drzwi zamykane są na skobel, który zamontowano po wycięciu fragmentu listwy przyrywkowej. Drewniane elementy wyposażenia wnętrza zachowane są dość dobrze, wymagają prac konserwatorskich o charakterze estetycznym, przede wszystkim oczyszczenia z wtórnych nawarstwień, stabilizacji konstrukcji oraz uzupełnienia ubytków. Wymiany wymaga zdegradowana, drewniana podłoga pod ławkami. Niezbędne jest także wykonanie nowych klęczników – istniejące są mało stabilne, wiele z nich jest uszkodzonych. Wieloletnie zawilgocenie spowodowane przez zły stan techniczny dachu jest przyczyną zniszczeń w obrębie ścian. Poza naturalnym zabrudzeniem widoczne są zaplamienia, zacieki, złuszczenia oraz prowizoryczne naprawy (w tym wypełnione zaprawą cementową bruzdy instalacyjne). Ubytki i degradacja wypraw w dolnych partiach mogły zostać spotęgowane przez wykonaną w przeszłości wylewkę cementową, którą przykryto oryginalną, ale zapewne zdegradowaną ceramiczną posadzkę. Nieestetyczna, trudna w utrzymaniu, spękana wylewka ma charakter prowizorycznej naprawy przez co nie koresponduje z charakterem sakralnego wnętrza. Wtórna jest ściana, która po lewej (północnej) stronie oddziela nawę od zakrystii. W miejscu zniszczonej, murowanej postawiono współczesną ściankę z płyty kartonowo-gipsowej, do której przymocowano oryginalny gzyms. Kościół jest zimą ogrzewany dzięki zainstalowanemu w latach międzywojennych piecowi. Kraty, którymi nawiewane jest ciepłe powietrze z piwnicy zainstalowane są w prezbiterium, w sąsiedztwie ołtarza. Efekt ogrzewania jest jednak niewielki z powodu nieszczelności stolarki okiennej.

Wnętrze kościoła sprawia wrażenie zaniedbanego. Na taki odbiór wpływają przede wszystkim zniszczenia widoczne na ścianach, zły stan techniczny okien oraz wtórna, nierówna i spękana wylewka cementowa na posadzce. Duże okna w ścianie północnej i południowej wymagają wymiany – drewno w wielu miejscach uległo destrukcji w wyniku działania wody, uszkodzeń mechanicznych oraz czynników biologicznych (grzyby, szkodniki). Zrekonstruować należy niezachowane okrągłe okienka w górnej części ściany wschodniej i zachodniej. Mniejsze okienka są w stanie technicznym umożliwiającym przeprowadzenie prac konserwatorskich, jednak ostateczna ocena powinna zostać dokonana po demontażu. Zalecane byłoby zachowanie np. dwóch okien w jednej ścianie w postaci świadków. Podczas wymiany należy zdemontować wszystkie oryginalne klamki, gałki, haczyki oraz zamontować je na nowych oknach nawet, jeśli pozostaną tylko elementami dekoracyjnymi. Niezbędne jest podjęcie prac remontowych posadzki: usunięcie cementowej wylewki a następnie położenie nowej z cegły ceramicznej (lub płytek o wielkości analogicznej do cegły lecz o mniejszej grubości). Drzwi w ścianie wschodniej, prowadzące do zakrystii są wtórne. Nowe powinny uwzględniać odcinkowe zamknięcie otworu oraz nawiązywać formą do drzwi frontowych.

Zakres robót i rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe.

Opis robót

I. ŚCIANY

Na ścianach zaobserwowano wiele warstw malarskich, związanych przede wszystkim z odświeżaniem kościoła. Można jednak wyróżnić dwie historyczne fazy redakcji kolorystycznej wnętrza. Na początku ściany były bielone, a drewniane wyposażenie utrzymane było w szarej gamie kolorystycznej. Później, najprawdopodobniej w latach

30 XX w. pojawiła się dekoracja malarska – ciemnoczerwone pasy podkreślające elementy architektury, zielone ramy w sąsiedztwie narożników oraz najprawdopodobniej niebieski fryz pod sufitem. W podobnych kolorach opracowano wyposażenie. Być może całość uzupełniała dekoracja sufitu, który został zniszczony w wyniku długotrwałego zawilgocenia. Kompozycje na ścianach są słabo czytelne, najlepiej widoczne są zielone ramy w narożnikach. Ciemnoczerwone partie w górnych częściach ścian są rozmyte, nieczytelne. Ewentualna rekonstrukcja kompozycji na ścianach musiałby się wiązać z odtworzeniem drugiego chronologicznie opracowania barwnego wyposażenia. Zaleca się przeprowadzenie prac w oparciu o poniższy program z ewentualnymi zmianami, które mogą wynikać z nowych okoliczności, które zostaną ujawnione w trakcie prac:

1. Usunięcie wtórnych łat oraz uzupełnień wykonanych materiałami z dużą zawartością cementu.
2. Usunięcie zdegradowanych tynków w dolnych partiach ścian.
3. Ze względu na relikty dekoracji należy odstąpić od zmywania lub skrobienia ścian. W celu zapewnienia przyczepności kolejnych warstw powierzchnię należy zgruntować preparatem krzemianowym (np. Keim Soliprim).
4. Demontaż ściany po lewej (północnej) stronie prezbiterium, odbudowanej z płyty kartonowo-gipsowej na stelażu, wymurowanie ściany w technice tradycyjnej, z cegły ceramicznej i otynkowanie. Oryginalny drewniany gzyms, zachowany na obu ścianach, należy oczyścić z powłok malarskich, wykonać konieczne naprawy oraz pomalować farbą do drewna w odcieniu analogicznym do ścian.
5. Uzupełnienie ubytków tynku z zastosowaniem zapraw na bazie wapna hydraulicznego, np. Kabe Historica W8, Buamit Klima RK 38, Keim NHL Grob lub równoważnej.
6. Położenie na całej powierzchni ścian warstwy naprawczej z zastosowaniem drobnoziarnistej zaprawy wapiennej np. Kabe Kombi Finisz G5, Baunit Klima RK 70 N, Keim HHL Fine lub równoważnej. Warstwa ma także na celu zabezpieczenie relikwów dekoracji z drugiej fazy.
7. Położenie powłoki malarskiej z zastosowaniem farby na bazie spoiwa krzemianowego w kolorze naturalnej pobiałej (jasnokremowym). Zaleca się zastosowanie farb renomowanych producentów: Kabe, Keim lub Remmers. Przed malowaniem należy wykonać próby na mniejszym fragmencie ściany.

II. POSADZKA

1. Ceglana posadzka

Planowane prace polegać będą na usunięciu cementowej wylewki oraz zdegradowanych elementów posadzki oryginalnej, przygotowanie podłoża oraz ułożenie płytek ceramicznych o wielkości analogicznej do cegieł jednak o mniejszej grubości.

Zakres prac:

- Rozebranie istniejącej warstwy posadzki (szlichty betonowej),
- Wykonanie inwentaryzacji ułożenia cegieł na posadce (rysunkowe i fotograficzne)
- Rozebranie istniejącej warstwy z cegieł
- Usunięcie nadmiaru piasku

- Zagęszczenie podkładu z piasku minimum gr. 30 cm,
- Wykonanie podkładu betonowego z betonu B15 gr. 15cm,
- Wykonanie izolacji z papy termozgrzewalnej,
- Ułożenie folii polietylenowej,
- Ułożenie izolacji ze styropianu PS-E Fs-30 gr. 20cm,
- Ułożenie folii polietylenowej,
- Wykonanie podkładu betonowego zbrojonego siatką o oczkach 10x10cm gr.6cm
- Ułożenie na warstwie kleju płytek podłogowych Retro gr. 4cm np. MANUFATURA CEGŁY CEKOBUD W KRAŚNIKU. Klej do płytek ceglanych - Sopro S-Flex,
- Wykonanie fugowania płytek np. Sopro KMT Extra szary 288
- Wykonanie gruntowania płytek np. *Guard Protect WET look - do podłóg ceglanych.*

Płytką ceglana podłogowa Retro to produkt dedykowany na podłogi. Podłogi ceglane wykonane z płytek oferowanych przez Manufakturę Cekobud to gwarancja jakości i solidnego materiału na lata. Płytką ceglana na podłogę wykonana jest tradycyjną metodą ręcznego formowania, dzięki czemu jest to produkt niepowtarzalny i jedyny w swoim rodzaju. Płytką ceglana wykonana z gliny lessowej dostępnej w okolicach Kraśnika to produkt w pełni bezpieczny dla środowiska.

Płytką ceglana przeznaczona na podłogę to produkt wytrzymały i odporny na ścieranie. Płytką ceglana Retro przeznaczona jest do wykańczania powierzchni podłóg, tarasów, balkonów i schodów zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz budynków. Płytką podłogowa Retro to produkt odporny również na czynniki atmosferyczne.

Zaleca się fugowanie podłogi po jej ułożeniu, co zdecydowanie przedłuży jej żywotność. Fuga dodatkowo zabezpiecza płytkę ceglana i chroni ją przed wnikaniem wody.

Zdjęcie poglądowe płytki ceglanej podłogowej Retro

2. DREWNIANA PODŁOGA I ŁAWKI

1. Demontaż ławek (20 sztuk po 10 w jednym rzędzie) oraz drewnianej podłogi.
2. Ławki - usunięcie powłok malarskich z powierzchni drewna.
3. Ławki - przeprowadzenie zabiegów biobójczych – w miarę potrzeby, z zastosowaniem preparatu na bazie permetryny (np. Per-Xil lub Xilix-Gel).
4. Ławki - wzmocnienie strukturalne drewna – w miarę potrzeby z zastosowaniem PUHolzverfestigung firmy Remmers lub Paraloidu B-72 w toluenie.
5. Ławki - wykonanie napraw: sklejenie pęknięć, uzupełnienie ubytków drewnianymi flekami, mniejszych kitem, np. akrylowym Collwood Tikkurila lub epoksydowym Aralidite.
6. Ławki - położenie powłoki malarskiej w odcieniach zgodnych z pierwotnymi – podobnie jak w przypadku empory kolor powinien zostać wybrany po odsłonięciu większych partii oraz wykonaniu prób na mniejszym fragmencie. Zaleca się zastosowanie farb renomowanych producentów, np. Tikkurila, Sikkens, Sigma, Remmers lub równoważnych.
7. Podłoga - usunięcie nadmiaru piasku.
8. Podłoga - zagęszczenie podkładu z piasku minimum gr. 30 cm.
9. Podłoga - wykonanie podkładu betonowego z betonu B15 gr. 15cm.
10. Podłoga - wykonanie izolacji z papy termozgrzewalnej.
11. Podłoga - ułożenie foli polietylenowej.
12. Podłoga - ułożenie izolacji ze styropianu PS-E Fs-30 gr. 15cm.
13. Podłoga - ułożenie foli polietylenowej.
14. Podłoga - wykonanie podkładu betonowego zbrojonego siatką o oczkach 10x10cm gr.6cm
15. Podłoga - ułożenie legarów 6/6 cm oraz położenie nowej podłogi pod ławkami. Deski 3 cm. Zabezpieczenie desek olejem (analogicznie do podłogi na emporze).
16. Wykonanie nowych, stabilnych klęczników.
17. Montaż ławek.

III. Stolarka

1. GŁÓWNE DRZWI WEJŚCIOWE

- 1.1. Demontaż skrzydeł i nadświetla.
- 1.2. Demontaż wtórnych klamek, szyldów oraz prowizorycznego zamknięcia.
- 1.3. Oczyszczenie drewna z powłok malarskich.
- 1.4. Przeprowadzenie zabiegów biobójczych z zastosowaniem preparatów na bazie permetryny (np. Per-Xil lub Xilix-gel).
- 1.5. Wzmocnienie strukturalne drewna (w miarę potrzeby z zastosowaniem np. PU-Holzverfestigung firmy Remmers lub Paraloidu B-72 w toluenie).
- 1.6. Uzupełnienie ubytków drewna – flekowanie drobnych ubytków i pęknięć drewna, zrekonstruowanie większych fragmentów: listwy przymykowej, brakujących szprosów z nadświetlu, zdestruowanych desek przy dolnej krawędzi skrzydeł.

- 1.7. Uzupełnienie drobnych ubytków od strony wewnętrznej kitem (np. Tikkurila Colowood).
- 1.8. Opracowanie powierzchni drewna, przeszlifowanie i przygotowanie do malowania.
- 1.9. Położenie powłoki malarskiej w kolorze zielonym, zbliżonym do S 4020-G10Y oraz S 4030-G10Y. Proponuje się zastosowanie systemu: farby podkładowej i nawierzchniowej renomowanego producenta (np. Tikkurila, Sikkens, Sigma, Remmers lub równoważnych)
- 1.10. Uzupełnienie ubytków szklenia w naświetlu. Proponuje się zastosowanie bezbarwnego szkła ornamentowego o prostym deseni (tzw. katedralnego).
- 1.11. Dopasowanie szyldu i klamki oraz zamka z uwzględnieniem stylu i funkcji stolarki.
- 1.12. Montaż drzwi i nadświetla w kościele.

2. DRZWI W KRUCHCIE

- 2.1. Demontaż skrzydeł oraz naświetla.
- 2.2. Delikatne wyjęcie kolorowych szybek po wcześniejszej inwentaryzacji (podziały pól mogą być niesymetryczne).
- 2.3. Demontaż i oczyszczenie klamek i szyldów.
- 2.4. Oczyszczenie drewna z powłok malarskich.
- 2.5. Przeprowadzenie zabiegów biobójczych z zastosowaniem preparatów na bazie permetryny (np. Per-Xil lub Xilix-Gel).
- 2.6. Wzmocnienie strukturalne drewna (w miarę potrzeby z zastosowaniem np. PU-Holzverfestigung firmy Remmers lub Paraloidu B-72 w toluenie).
- 2.7. Uzupełnienie drobnych ubytków kitem (np. Tikkurila Colowood).
- 2.8. Opracowanie powierzchni drewna, przeszlifowanie i przygotowanie do malowania.
- 2.9. Położenie powłoki malarskiej w kolorze jasnoszarym, zbliżonym do S 2005-B oraz S 2010-B. Proponuje się zastosowanie farby renomowanego producenta (np. Tikkurila, Sikkens, Sigma, Remmers lub równoważnych).
- 2.10. Wykonanie szklenia, montaż okuć.
- 2.11. Montaż skrzydeł i nadświetla w kościele.

3. DRZWI DO ZAKRYSTII

Drzwi w ścianie wschodniej, prowadzące do zakrystii są wtórne. Nowe powinny uwzględniać odcinkowe zamknięcie otworu oraz nawiązywać formą do drzwi frontowych.

- 3.1. Demontaż skrzydeł i ościeży.
- 3.2. Wykonać drzwi z drewna jesionowego. Forma i rys drzwi jak drzwi frontowe.
- 3.3. Położenie powłoki malarskiej w kolorze zielonym, zbliżonym do S 4020-G10Y oraz S 4030-G10Y. Proponuje się zastosowanie systemu: farby podkładowej i nawierzchniowej renomowanego producenta (np. Tikkurila, Sikkens, Sigma, Remmers lub równoważnych)
- 3.4. Dopasowanie szyldu i klamki oraz zamka z uwzględnieniem stylu i funkcji stolarki.

1.12. Montaż drzwi i ościeża.

4. DUŻE OKNA

4.1. Duże okna w ścianie północnej Nr I, II, III.

4.1.1. Demontaż skrzydeł.

4.1.2. Oczyszczenie powierzchni drewna oraz metalowych gałek i zakrętek z powłok malarskich.

4.1.3. Przeprowadzenie zabiegów biobójczych z zastosowaniem preparatów na bazie permetryny (np. Per-Xil lub Xilix-Gel).

4.1.4. Wzmocnienie strukturalne drewna (w miarę potrzeby z zastosowaniem np. PU-Holzverfestigung firmy Remmers lub Paraloidu B-72 w toluenie).

4.1.5. Uzupełnienie ubytków drewna – flekowanie drobnych ubytków i pęknięć drewna.

4.1.6. Uzupełnienie drobnych ubytków od strony wewnętrznej kitem (np. Tikkurila Colowood).

4.1.7. Opracowanie powierzchni drewna, przeszlifowanie i przygotowanie do malowania.

4.1.8. Położenie powłoki malarskiej w kolorze ceglasczerwonym, zbliżonym do S 3560- Y60R oraz S 4550-Y60R. Proponuje się zastosowanie systemu: farby podkładowej i nawierzchniowej renomowanego producenta (np. Tikkurila, Sikken, Sigma, Remmers lub równoważnych).

4.1.9. Uzupełnienie ubytków szklenia.

4.1.10. Dopasowanie haczyków (obecnie okna przymocowane są wygiętymi gwoździami).

4.1.11. Montaż skrzydeł okiennych w kościele.

4.2. Duże okna w ścianie południowej Nr IV, V, VI i wschodniej Nr VII

wymagają wymiany – drewno w wielu miejscach uległo destrukcji w wyniku działania wody, uszkodzeń mechanicznych oraz czynników biologicznych (grzyby, szkodniki).

Należy odtworzyć te okna. Wykonać je jak obecne i pozostałe ze szkleniem. Kolorystyka okien jak pozostałych. Okucia wykonać - odtworzyć podobnie jak w pozostałych. Szklenie zastosowanie bezbarwnego szkła ornamentowego o prostym deseni (tzw. katedralnego) jak w pozostałych oknach.

5. BRAKUJĄCE OKRĄGŁE OKNA W SZCZYTACH

Ilość – 2

Średnica – Ø 124

W szczytach występują braki w postaci okrągłych okien. Obecnie otwory są zasłonięte płytą. Należy odtworzyć te okna. Wykonać je jak pozostałe okienka okrągłe ze szkleniem. Kolorystyka okien jak pozostałych. Okucia (metalowych gałek i zakrętki) wykonać - odtworzyć podobnie jak w pozostałych.

Przed wykonaniem należy wykonać pomiary własne otworu okiennego.

6. OKRĄGŁE OKIENKA

Ilość – 8

Średnica – Ø 50

(w przypadku braku możliwości zachowania wszystkich okien zalecane jest zachowanie np. dwóch w postaci świadków)

- 6.1. Demontaż skrzydeł.
- 6.2. Oczyszczenie powierzchni drewna oraz metalowych gałek i zakrętek z powłok malarskich.
- 6.3. Przeprowadzenie zabiegów biobójczych z zastosowaniem preparatów na bazie permetryny (np. Per-Xil lub Xilix-Gel).
- 6.4. Wzmocnienie strukturalne drewna (w miarę potrzeby z zastosowaniem np. PU-Holzverfestigung firmy Remmers lub Paraloidu B-72 w toluenie).
- 6.5. Uzupełnienie ubytków drewna – flekowanie drobnych ubytków i pęknięć drewna.
- 6.6. Uzupełnienie drobnych ubytków od strony wewnętrznej kitem (np. Tikkurila Colowood).
- 6.7. Opracowanie powierzchni drewna, przeszlifowanie i przygotowanie do malowania.
- 6.8. Położenie powłoki malarskiej w kolorze ceglastoczerwonym, zbliżonym do S 3560- Y60R oraz S 4550-Y60R. Proponuje się zastosowanie systemu: farby podkładowej i nawierzchniowej renomowanego producenta (np. Tikkurila, Sikkens, Sigma, Remmers lub równoważnych).
- 6.9. Uzupełnienie ubytków szklenia.
- 6.10. Dopasowanie haczyków (obecnie okna przymocowane są wygiętymi gwoździami).
- 6.11. Montaż skrzydeł okiennych w kościele.

IV. EMPORA Z PROSPEKTEM ORGANOWYM

1. Demontaż snycerowanych elementów dekoracyjnych z prospektu organowego.
2. Usunięcie wtórnych powłok malarskich z powierzchni drewna.
3. Oczyszczenie elementów dekoracyjnych oraz posrebrzanych ram w płycinach prospektu z wtórnych powłok malarskich z zastosowaniem rozpuszczalników organicznych oraz past do usuwania powłok malarskich.
4. Przeprowadzenie zabiegów biobójczych (w miarę potrzeby miejscowe ze względu na to, że obiekt nie może zostać zdemontowany z zastosowaniem preparatów na bazie permetryny, np. Per-Xil lub Xilix-Gel).
5. Wzmocnienie strukturalne drewna – w miarę potrzeby z zastosowaniem PU-Holzverfestigung firmy Remmers w obrębie empory oraz Paraloidu B-72 w toluenie na elementach prospektu).
6. Uzupełnienie ubytków drewnianymi flekami, mniejszych kitem, np. akrylowym Collowood Tikkurila lub epoksydowym Aralidite.
7. Wyszlifowanie powierzchni drewna.

8. Uzupelnienie i opracowanie ubytków gruntu kredowo-klejowego w patiach posrebrzanych.
9. Uzupelnienie ubytków srebrzenia w technice zgodnej z oryginalną („na poler”), zapieczenie srebra warstwą izolacji (np. szlakiem).
10. Montaż snycerowanych elementów dekoracyjnych.
11. Położenie powłok malarskich w odcieniach zgodnych z oryginalnymi. Ze względu na zróżnicowanie barwne elementów kolory powinny zostać wybrane po odsłonięciu większych fragmentów oraz wykonaniu prób na mniejszej powierzchni.
12. Na deskach podłogowych empory nie zaobserwowano reliktyw powłoki malarskiej, chociaż zazwyczaj podłogi były malowane. Zaleca się oczyszczenie i zabezpieczenie desek np. olejem do drewna zewnętrznego (odpornym wilgoć i ścieranie).

3. Układ przestrzenny oraz forma architektoniczna i funkcja obiektu budowlanego, sposób jego dostosowania do krajobrazu i otaczającej zabudowy oraz sposób spełnienia wymagań, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy prawo budowlane

Forma architektoniczna i sposób dostosowania do krajobrazu i otaczającej zabudowy

Forma i funkcja obiektu

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

Analiza dostosowania do wymogów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania - remont kościoła.

4. Charakterystyczne parametry obiektu budowlanego

a. Kubatura

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

b. Zestawienie powierzchni:

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

b. Powierzchnia zabudowy

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

c. Wymiary

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

d. Liczba kondygnacji **1** kondygnacja nadziemna

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania - remont kościoła.

e. Inne dane

Nie dotyczy

5. Opinia geotechniczna i sposób posadowienia obiektu budowlanego

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

6. Liczba lokali mieszkalnych i usługowych

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

7. Liczba lokali mieszkalnych dostępnych dla osób niepełnosprawnych w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych (art. 1 Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych, Nowy Jork 13.12.2006 r.)

Nie dotyczy

- 8. Opis zapewnienia niezbędnych warunków do korzystania z obiektów użyteczności publicznej i mieszkaniowego budownictwa wielorodzinnego przez osoby niepełnosprawne (art. 1 Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych, Nowy Jork 13.12.2006 r.), w tym osoby starsze**

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

- 9. Parametry techniczne obiektu budowlanego charakteryzujące wpływ obiektu budowlanego na środowisko i jego wykorzystanie oraz na zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie pod względem:**

- a. Zapotrzebowanie na wodę, ilość i sposób odprowadzenia ścieków oraz wód opadowych**

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

- b. Emisja zanieczyszczeń gazowych, w tym zapachów, pyłowych i płynnych**

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

- c. Rodzaj i ilość wytwarzanych odpadów**

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

- d. Właściwości akustyczne oraz emisja drgań, a także promieniowania, w szczególności jonizującego, pola elektromagnetycznego i innych zakłóceń**

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

e. Wpływ obiektu budowlanego na istniejący drzewostan, powierzchnię ziemi, w tym glebę, wody powierzchniowe i podziemne

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

10. Analiza techniczna, środowiskowych i ekonomicznych możliwości realizacji wysoce wydajnych systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię i ciepło

a. Roczne zapotrzebowanie na energię użytkową do ogrzewania, wentylacji, przygotowania ciepłej wody użytkowej

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

b. Dostępne nośniki energii

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

c. Analiza porównawcza systemów zaopatrzenia w energię

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

d. Obliczenia optymalizacyjno-porównawcze dla wybranych systemów zaopatrzenia w energię

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

e. Wyniki analizy porównawczej i wybór systemu zaopatrzenia w energię

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

11. Analiza technicznych i ekonomicznych możliwości wykorzystania urządzeń, które automatycznie regulują temperaturę oddzielnie w poszczególnych pomieszczeniach lub w wyznaczonej strefie ogrzewanej

Nie dotyczy – bez zmian – zakres opracowania – remont kościoła.

12. Informacje o zasadniczych elementach wyposażenia budowlano-instalacyjnego, zapewniających użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem

Kościół wyposażony w:

- miejscowe ogrzewanie – kocioł na paliwo stałe(drewno),
- instalacja elektryczna (oświetleniowa, gniazd wtyczkowych).

13. Ochrona przeciwpożarowa

a) informacje o powierzchni wewnętrznej, wysokości i liczbie kondygnacji,

Projekt obejmuje remont kamiennego budynku kościoła.

Parametry użytkowe:

- powierzchnia zabudowy – 275,49 m²
- powierzchnia użytkowa – 212,00 m²
- kubatura – 2.719,56 m³
- liczba kondygnacji – 1,
- wysokość kościoła – 12,66 m
- wysokość wieży – 15,76 m

b) charakterystykę zagrożenia pożarowego, w tym informacje o parametrach pożarowych materiałów niebezpiecznych pożarowo oraz zagrożeniach wynikających z procesów technologicznych, a także w zależności od potrzeb – charakterystykę pożarów przyjętych do celów projektowych,

Liczba stałych użytkowników w budynku:

- max. do 100 osób.

W budynku nie będą użytkowane materiały niebezpieczne pożarowo. Pozostałe materiały palne, które mogą występować w obiekcie to materiały palne stanowiące jego wyposażenie, takie jak:

- papier, kartony,
- wyroby z drewna i materiałów drewnopochodnych - typowe materiały wykorzystywane do obrządku religijnego oraz elementy wyposażenia wnętrz (drewniane ławki, tkaniny, papier).

Parametry pożarowe występujących substancji palnych.

1. drewno, materiały drewnopochodne – łatwo palny, – temperatura zapalenia 300 – 400 °C, – ciepło spalania 16 MJ/kg - 18.0 MJ/kg
2. papier, karton – łatwo palny, – temperatura zapalenia 230°C, w stanie rozluźnionym pali się intensywnie i szybko – ciepło spalania 16 MJ/kg

c) informacje o klasyfikacji pożarowej z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania,

Budynek zalicza się do grupy ZL I o gęstości obciążenia ogniowego < 500 MJ/m².

d) informacje o kategorii zagrożenia ludzi oraz przewidywanej liczbie osób na każdej kondygnacji, a także w pomieszczeniach, których drzwi ewakuacyjne powinny otwierać się na zewnątrz pomieszczeń,

Zgodnie z § 209 rozporządzenia rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, strefa żłobka z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania zakwalifikowana jest do kategorii zagrożenia ZL II. Przewidywana maksymalna ilość osób mogących przebywać w obiekcie wynosi maksymalnie do 50 osób. Obiekt posiada trzy kondygnację nadziemną. Posiada minimum dwa wyjścia ewakuacyjne otwierające się na zewnątrz budynku.

e) informacje o podziale na strefy pożarowe,

Obiekt po remoncie będzie stanowił nadal jedną strefę pożarową.

Dopuszczalna powierzchnia strefy pożarowej dla obiektów wysokich kwalifikowanych do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, wynosząca 2500 m², nie jest przekroczona.

f) maksymalną gęstość obciążenia ogniowego poszczególnych stref pożarowych ZL I wraz z warunkami przyjętymi do jej określenia,

- strefa pożarowa o powierzchni 212,00 m², obejmująca pomieszczenia usytuowane na parterze budynku zakwalifikowane do kategorii zagrożenia ludzi ZL I o gęstości obciążenia ogniowego < 500 MJ/m².

Powierzchnia strefy nie przekracza powierzchni dopuszczalnej dla budynku wysokiego jednokondygnacyjnego posiadającego strefę pożarową ZL I o gęstości obciążenia ogniowego <500MJ/m², która wynosi 5 000 m².

g) informacje o klasie odporności pożarowej oraz odporności ogniowej i stopniu rozprzestrzeniania ognia przez elementy budowlane, 213 jest odstępstwo od konstrukcji

Klasa odporności pożarowej - „B”.

Wymagana i rzeczywista odporność ogniowa elementów:

Dla budynku kościoła (obiekt wysoki kwalifikowany do kategorii zagrożenia ludzi ZL I) wymagana jest klasa odporności pożarowej B.

Budynek posiada następującą konstrukcję:

- ściany zewnętrzne kościoła (istniejące): murowane z kamienia i cegły pełnej gr. min. 81 cm - odporność ogniowa R 240, NRO,
- wieży - konstrukcja drewniana zaimpregnowana środkami solnymi - odporność ogniowa R-15, NRO
- konstrukcja nośna dachu: dźwigary z belek drewnianych zabezpieczonych impregnatami solnymi, pokrycie: papa ułożona na deskach, całość przykryta dachówką ceramiczną - odporność ogniowa R 15, NRO,
- strop nad nawą kościelną – impregnowane środkami solnymi , 2x płyta gk p.poż z dociepleniem z wełny mineralnej gr. 20 cm - odporność ogniowa R 60, NRO,
- istniejące schody prowadzące na antresolę dla max.10 osób – po zabezpieczeniu: trudnozapalne.

h) informacje o występowaniu materiałów wybuchowych oraz zagrożenia wybuchem, w tym pomieszczeń zagrożonych wybuchem,

Zgodnie z deklaracją Inwestora prowadzone procesy nie stwarzają zagrożenia wybuchem.

i) informacje o warunkach i strategii ewakuacji ludzi lub ich uratowania w inny sposób, uwzględniające liczbę i stan sprawności osób przebywających w obiekcie,

Ewakuacja z budynku prowadzona będzie bezpośrednio na zewnątrz budynku drzwiami o szerokości **0,80m i 1,50 m** otwieranymi na zewnątrz.

j) informacje o doborze urządzeń przeciwpożarowych oraz innych instalacji i urządzeń służących bezpieczeństwu pożarowemu wraz z określeniem zakresu i celu ich stosowania.

1) **Przeciwpożarowy wyłącznik prądu (PWP) – powierzchnia strefy pożarowej wynosi ok. 212m² – należy zastosować PWP zgodnie z określonymi warunkami. Wyłącznik powinien być zainstalowany przy głównym wejściu do budynku i oznakowany zg. z PN.**

2) **Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne (AOE) – pow. strefy pożarowej >2000m² – należy zaprojektować awaryjne oświetlenie ewakuacyjne zg z PN.**

3) stałych wodne urządzeń gaśniczych,

4) dźwiękowego systemu ostrzegawczego,

5) systemu sygnalizacji pożarowej,

6) urządzeń oddymiających

k) wyposażenie w gaśnice:

Budynek wyposażony zostanie w gaśnice przenośne spełniające wymagania Polskich Norm będących odpowiednikami norm europejskich (EN). Gaśnice będą dostosowane do gaszenia tych grup pożarów, które mogą w nich wystąpić, tj. A, B, C. Jedna jednostka masy środka gaśniczego 2kg (lub 3dm³) zawartego w gaśnicach przypadać będzie na każde 100m² powierzchni budynku. Gaśnice zostaną rozmieszczone w taki sposób, aby odległość z każdego miejsca w obiekcie do najbliższej gaśnicy nie przekraczała 30m. Miejsca usytuowania gaśnic zostaną oznakowane zgodnie z Polską Normą.

l) informacje o przygotowaniu obiektu budowlanego do prowadzenia działań ratowniczych, w tym informacje o punktach poboru wody do celów przeciwpożarowych, nasadach służących do zasilania urządzeń gaśniczych i innych rozwiązaniach przewidzianych do tych działań oraz dźwigach dla ekip ratowniczych i prowadzących do nich dojściach,

1) Zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru:

Z uwagi na warunki:

- **gęstość obciążenia ogniowego strefy pożarowej – do 200 MJ/m²,**
- **powierzchnia strefy pożarowej – 212,00 m²,**

55

wymagane jest zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru z sieć wodociągowej o wydajności 20 dm³/s z hydrantem DN 80 o wydajności 10dm³/s. Najbliższy hydrant naziemny DN 80 zlokalizowany jest w odległości ok. 50 m od kościoła.

2) Drogi pożarowe:

Drogę pożarową stanowi droga krajowa nr 600.

3) informacje dodatkowe:

Obowiązek opracowania „Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego” wynika z § 6 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719 z 2010 r.)

m) informacje o usytuowaniu z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe, w tym informacje o parametrach wpływających na odległości dopuszczalne,

Budynek kościoła został usytuowana na działce zgodnie z § 271 ust. 1 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 1422).

Odległość od sąsiednich budynków:

- ok 40 m od budynku mieszkalnego na sąsiedniej działce.

n) informacje o rozwiązaniach zamiennych w stosunku do wymagań ochrony przeciwpożarowej zastosowanych na podstawie zgody, o której mowa w art. 6c pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, w zakresie rozwiązań objętych projektem architektoniczno-budowlanym

Projekt nie przewiduje rozwiązań zamiennych

13. Informacja o zgodzie na odstąpienie, o którym mowa w art. 9 ustawy lub o zgodzie udzielonej w postanowieniu, o którym mowa w art. 6a ust. 2 ustawy o ochronie przeciwpożarowej (jeżeli zostały wydane).

Nie dotyczy

UWAGA:

WSZYSTKIE UŻYTE DO BUDOWY MATERIAŁY MUSZĄ POSIADAĆ CERTYFIKAT NA ZNAK BEZPIECZEŃSTWA, CERTYFIKAT ZGODNOŚCI LUB DEKLARACJĘ ZGODNOŚCI Z POLSKĄ NORMĄ LUB Z APROBATĄ TECHNICZNĄ, ALBO POWINNY BYĆ UMIESZCZONE W WYKAZIE WYROBÓW BUDOWLANYCH NIE MAJĄCYCH ISTOTNEGO WPLYWU NA SPEŁNIENIE WYMAGAŃ PODSTAWOWYCH ORAZ WYROBÓW WYTWARZANYCH I STOSOWANYCH WG TRADYCYJNIE UZNANYCH ZASAD SZTUKI BUDOWLANEJ.

Projektował: mgr inż. arch. Patryk Żebrowski

upr. 24/WMOKK/2017